

Polisförordning;

utfärdad den 3 december 1998.

Regeringen föreskriver följande.

SFS 1998:1558

Utkom från trycket
den 16 december 1998

1 kap. Polisen

Organisation

1 § Enligt 4 § polislagen (1984:387) utgör varje län ett polisdistrikt och i varje polisdistrikt finns det en polismyndighet som ansvarar för polisverksamheten där. Rikspolisstyrelsen är enligt 7 § samma lag central förvaltningsmyndighet för polisen.

2 § Regeringen bestämmer namnen på polisdistrikten. Polismyndigheternas namn skall stämma överens med polisdistriktens namn.

Bestämmelser om polisen

3 § Grundläggande bestämmelser om polisen finns i polislagen (1984:387).

Närmare bestämmelser om Rikspolisstyrelsen finns i förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen.

Bestämmelser om utbildning finns i förordningen (1985:751) om utbildning inom polisväsendet.

Polisman

4 § Med polisman avses vid tillämpning av lag eller annan författning

1. länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendent, polisintendent och polissekreterare,

2. kommissarie, inspektör och polisassistent samt polisaspirant som under tjänstgöringstid fullgör aspirantutbildning vid en polismyndighet,

3. överdirektören vid Rikspolisstyrelsen,

4. den som i sin anställning vid Rikspolisstyrelsen skall delta i sådan polisverksamhet som leds av Rikspolisstyrelsen och sådan anställd vid Rikspolisstyrelsen som avses i 1 eller 2, och

SFS 1998:1558

5. chef för arbetsenhet och avdelningschef vid Rikspolisstyrelsen liksom rektorn vid Polihögskolan, om dessa tidigare haft anställning som avses i 1 eller 2.

Om polismän som anges i första stycket inte uppehåller sin befattning som polisman, tillämpas dock inte bestämmelser om polisman på dem.

Att vad som föreskrivs om polismän också gäller militärpolismän och beredskapspolismän följer av förordningen (1980:123) med reglemente för militärpolisen och förordningen (1986:616) om beredskapspolisen.

Polisens arbetsformer

5 § Polisen skall organisera och planera verksamheten så att de samlade resurserna används så effektivt som möjligt och att därmed de mål uppnås och de riktlinjer följs som riksdagen och regeringen har lagt fast.

6 § I sitt arbete för att upprätthålla allmän ordning och säkerhet och för att i övrigt tillförsäkra allmänheten skydd och annan hjälp enligt 1 § polislagen (1984:387) skall polisen uppmärksamma och beakta krav och önskemål från dem som bor och verkar i polisdistriktet.

Polisen bör utveckla och välja sådana arbetsformer som bidrar till ett nära och gott förhållande mellan den och allmänheten. Polisen bör se till att den är tillgänglig och synlig. Polisen bör sträva efter att ge medborgarna råd och stöd och särskilt ge dem som har utsatts för ett brott den information som behövs med anledning av brottet.

Verksförordningens tillämpning på polismyndigheterna

7 § Verksförordningen (1995:1322) skall tillämpas på polismyndigheterna med undantag av 2 §, 4 § andra stycket, 5, 9, 13–15, 17–26 och 30–35 §§.

2 kap. Polismyndighetens organisation

Polisstyrelsens och polisenämndens sammansättning

1 § Varje polismyndighet skall enligt 5 § polislagen (1984:387) för sin ledning ha en polisstyrelse. Styrelsen skall bestå av länspolismästaren och högst tretton andra ledamöter, som utses av regeringen för en bestämd tid.

Regeringen utser bland ledamöterna, utom länspolismästaren, ordförande och vice ordförande i polisstyrelsen.

2 § Polisstyrelsen får enligt 5 a § polislagen (1984:387) inrätta en eller flera polisenämnder som under styrelsen skall leda polismyndigheten inom den eller de delar av polisdistriktet som styrelsen bestämmer. Av samma bestämmelse följer att polisstyrelsen utser ledamöter och suppleanter i polisenämnden.

3 § Ledamöterna i polisenämnden, utom polismännen som ingår i nämnden, utser bland sig en ordförande och en vice ordförande. Den blir vald som får flest röster. Vid lika röstetal avgörs utgången genom lottning.

4 § Utsedda ledamöter eller suppleanter i polisstyrelser eller i polisenämnder förlorar omedelbart sitt uppdrag, om de inte längre är behöriga enligt 5 § tredje stycket polislagen (1984:387) därför att de upphör att vara svenska medborgare, att vara bosatta inom polisdistriktet eller att ha rösträtt vid val till kommunfullmäktige.

Beslutförhet

5 § Polisstyrelsen är beslutför när ordföranden eller vice ordföranden, länspolismästaren och minst fyra andra ledamöter är närvarande. När ett ärende av större vikt behandlas, bör samtliga ledamöter närvara.

Vid lika röstetal vid omröstning i styrelsen har ordföranden utslagsröst.

6 § Om ett ärende i polisstyrelsen är så brådskande att styrelsen inte hinner sammanträda för att behandla det, avgörs ärendet genom meddelanden mellan ordföranden eller vice ordföranden, länspolismästaren och minst fyra andra ledamöter. Kan ärendet inte avgöras på detta sätt, får länspolismästaren besluta ensam i närvaro av den föredragande till vars uppgifter ärendet hör.

Beslut som fattas enligt denna paragraf skall anmälas vid nästa sammanträde med polisstyrelsen.

7 § Vad som sägs i 5–6 §§ gäller också polisenämnden. Om den ställföreträdande polischefen ingår i polisenämnden i stället för länspolismästaren, gäller för den ställföreträdande polischefen vad som anges för länspolismästaren.

Personalföreträdare

8 § Personalföreträdarförordningen (1987:1101) skall tillämpas på polisstyrelserna och på polisenämnderna.

Representant för åklagarmyndigheten

9 § Chefen för åklagarmyndigheten eller den åklagare vid myndigheten som chefen utser har rätt att delta i och yttra sig vid polisstyrelsens och polisenämndernas sammanträden och att få sin mening antecknad till protokollet.

Närpolisråd

10 § Vid polismyndigheten får det finnas närpolisråd och andra organ för

samråd och samverkan mellan polismyndigheten och andra myndigheter eller allmänheten.

Polismyndighetens ledning

11 § Chef för en polismyndighet är en länspolismästare.

12 § Vid varje polismyndighet skall det finnas en ställföreträdande polischef. Den ställföreträdande polischefen skall vara en biträdande länspolismästare, utom vid Polismyndigheten Gotland där det skall framgå av arbetsordningen vem som är den ställföreträdande polischefen.

När både länspolismästaren och ställföreträdaren har förhinder, skall länspolismästarens uppgifter skötas av den som anges i arbetsordningen.

Övrig personal

13 § Rikspolisstyrelsen skall bestämma hur många biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendent, polisentendenter och polissekreterare som skall finnas vid en polismyndighet.

Polismyndigheten skall bestämma hur många polismän i övrigt som skall finnas vid myndigheten.

14 § Rikspolisstyrelsen skall fördela polisaspiranter för praktiktjänstgöring till polismyndigheterna.

15 § Vid de polismyndigheter som Rikspolisstyrelsen beslutar skall anställda avdelas för sådant polisarbete som leds av Rikspolisstyrelsen.

Chefskapet för dessa anställda utövas av Rikspolisstyrelsen.

Vakthavande befäl

16 § Vid varje polismyndighet skall det finnas vakthavande polisbefäl. I den utsträckning som det behövs för vaktuppdraget utövar det vakthavande polisbefälet befälet över varje annan polisman som tjänstgör inom ramen för vaktuppdraget utom över sin förman i uppdraget.

Beredskapsstyrka

17 § Vid Polismyndigheten i Stockholms län skall det finnas en beredskapsstyrka med uppgift att bekämpa terroraktioner i landet. Rikspolisstyrelsen beslutar om att ta beredskapsstyrkan i anspråk.

Framställning om att få ta beredskapsstyrkan i anspråk skall göras av länspolismästare.

Arbetsordning

SFS 1998:1558

18 § För varje polismyndighet skall det finnas en arbetsordning. Den skall innehålla de allmänna bestämmelser för arbetet inom myndigheten som behövs utöver polislagen (1984:387), denna förordning och andra föreskrifter av regeringen och Rikspolisstyrelsen.

Polismyndigheten får dessutom meddela särskilda föreskrifter till personalen.

Polismyndighetens arbetsordning beslutas av polisstyrelsen.

3 kap. Polismyndighetens uppgifter

Polisstyrelsens uppgifter

1 § Polisstyrelsen skall särskilt se till

1. att polisarbetet bedrivs i överensstämmelse med de prioriteringar och riktlinjer som riksdagen och regeringen har lagt fast för polisverksamheten,
2. att polisarbetet bedrivs effektivt och uppfyller rättssäkerhetens krav, och
3. att förvaltningen fungerar väl.

Polisstyrelsen skall se till att verksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt och att den samordnas med verksamheten vid andra polismyndigheter.

2 § Polisstyrelsen avgör

1. viktiga frågor om planeringen och inriktningen av verksamheten samt ekonomi,
 2. viktiga frågor som rör polismyndighetens organisation, och
 3. andra frågor som länspolismästaren hänskjuter till styrelsen.
- Styrelsen får inte avgöra frågor som avser polisledning i särskilda fall.

3 § Polisstyrelsen skall yttra sig i samband med att länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendenter och polisintendenter skall anställas.

4 § Polisstyrelsen skall bestämma vad som skall gälla om planering och uppföljning av polisens arbete och den skall göra det inom ramen för de föreskrifter som Rikspolisstyrelsen har meddelat med stöd av 13 b § förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen. Polisstyrelsen skall vid planeringen och uppföljningen samverka nära med åklagarmyndigheten och, i förekommande fall, med Kustbevakningen.

Polisnämndens uppgifter

5 § Polisnämnden avgör i den utsträckning som polisstyrelsen bestämmer sådana ärenden som avses i 2 § första stycket 1–2 och 3 §. Polisnämnden avgör också andra frågor som hänskjuts till nämnden av länspolismästaren,

SFS 1998:1558

av den ställföreträdande polischefen eller av chefen för det polisområde som ingår i nämnden.

Polisstyrelsen får bestämma att polisenämnden skall bereda ärenden som skall avgöras av styrelsen. Polisstyrelsen bör särskilt se till att ärenden delegeras till polisenämnden i den utsträckning som det behövs med hänsyn till att polisarbetet skall vara lokalt förankrat.

Polisenämnden får inte avgöra frågor som avser polisledning i särskilda fall.

Länspolismästarens och andra anställdas uppgifter

6 § Ärenden som inte skall avgöras av polisstyrelsen eller polisenämnden avgörs av länspolismästaren. Om sådana ärenden inte behöver prövas av länspolismästaren, får de dock avgöras av någon annan anställd enligt vad som anges i arbetsordningen eller i särskilda beslut.

När polismyndigheten bestämmer om fördelning av ärenden enligt första stycket, skall den se till att ärendena fördelas mellan de anställda efter deras kvalifikationer. Vid fördelningen skall myndigheten iaktta vad som krävs för att upprätthålla kvalitet och säkerhet i handläggningen och se till att effektivitet och snabbhet i verksamheten främjas. Myndigheten skall också beakta i vilken utsträckning handläggningen kräver särskild kompetens, utbildning eller erfarenhet. Samtidigt skall myndigheten se till att ärendena inte handläggs av personal som är mer kvalificerad än vad ärendet kräver.

Polismyndigheten får inte överlämna åt någon annan än en polisman att avgöra eller leda handläggningen av ärenden som enligt rättegångsbalken skall skötas av en polismyndighet.

7 § Beslut av större vikt som tål uppskov får inte fattas i länspolismästarens frånvaro. Utan länspolismästarens medgivande får det inte heller vidtas sådana åtgärder som är oförenliga med föreskrifter som polismyndigheten har meddelat.

8 § Endast länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendent, polisintendent eller polissekreterare får fatta beslut

1. om frihetsberövande,
2. om att avvisa eller avlägsna deltagare i folksamlingar enligt 13 c § polislagen (1984:387),
3. om att skaffa sig tillträde till en bostad eller något annat ställe eller för att undersöka transportmedel enligt 20 § första och andra styckena polislagen,
4. om att skaffa sig tillträde till eller förhindra tillträde till ett hus, rum eller annat ställe m.m. eller om kroppsvisitation enligt 23 § första och andra styckena polislagen,
5. om att förbjuda tillträde till ett visst område eller utrymme eller att anvisa deltagare i en folksamling att följa en viss väg enligt 24 § polislagen,
6. om vitesföreläggande,
7. om allmänna sammankomster och cirkusföreställningar enligt 2 kap. ordningslagen (1993:1617),

8. om förbud att fortsätta att använda vissa platser eller lokaler enligt 3 kap. 17 § första stycket andra meningen ordningslagen,
9. om att återkalla tillstånd enligt 3 kap. 18 § ordningslagen,
10. om att någon skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 19 § ordningslagen,
11. om att polismyndigheten skall vidta vissa åtgärder enligt 3 kap. 21 § ordningslagen,
12. om tillstånd i fråga om handel,
13. om hämtning av barn enligt 21 kap. föräldrabalken eller om åtgärder enligt 10 § andra stycket samma kapitel,
14. om hämtning av barn enligt 18 § lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. eller om överflyttning av barn eller om åtgärder enligt 20 § samma lag,
15. om avvisning eller om överlämnande enligt 4 kap. 4 § andra och tredje styckena utlänningslagen (1989:529),
16. om återtransport enligt 4 kap. 13 § utlänningslagen,
17. om att ta en utlänning i förvar eller att ställa utlänningen under uppsikt enligt 6 kap. 2, 3, 5 och 9 §§ utlänningslagen,
18. om att ta emot en nöjdförklaring enligt 7 kap. 13 § utlänningslagen,
19. om verkställighet enligt 8 kap. 11 och 13 §§ utlänningslagen,
20. om att göra en anmälan som rör utvisning enligt 2 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll, om förvar enligt 8 § första stycket samma lag, om husrannsakan, kroppsvisitation m.m. enligt 19 § samma lag eller om att framställa yrkande om tillstånd till hemlig teleavlyssning m.m. enligt 21 § andra stycket samma lag,
21. om tillstånd att resa in från eller ut till någon annat land enligt 5 kap. 1 och 2 §§ utlänningsförordningen (1989:547), eller
22. om förordnande av offentligt biträde.

9 § Polismyndigheten får trots bestämmelserna i 8 § överlämna åt den som är eller fullgör arbetsuppgifter som lägst inspektör att besluta

1. om frihetsberövande om beslutet inte tål uppskov,
2. om hämtning till förhör enligt 23 kap. 7 § rättegångsbalken,
3. om kvarhållande enligt 14 eller 34 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare,
4. om hämtning enligt 5 kap. 6 § utlänningslagen (1989:529),
5. om nödfallvisering enligt 2 kap. 3 § utlänningsförordningen (1989:547), eller
6. om omhändertagande av barn eller andra åtgärder enligt 21 kap. 10 § andra stycket föräldrabalken eller enligt 20 § lagen (1989:14) om erkännande och verkställighet av utländska vårdnadsavgöranden m.m. och om överflyttning av barn om beslutet inte tål uppskov.

Polisförstärkning

10 § En polismyndighet får besluta om polisförstärkning till en annan polismyndighet och begära polisförstärkning från en annan polismyndighet.

SFS 1998:1558

Frågor om polisförstärkning prövas av myndighetens chef eller i brådskande fall av kommissarier eller vakthavande polisbefäl.

11 § Chef för den personal som tjänstgör som polisförstärkning är länspolismästaren vid den polismyndighet som har tilldelats förstärkningen, om något annat inte har bestämts i det enskilda fallet.

Särskild beredskap

12 § Varje polismyndighet skall upprätta planer för polisens insatser vid särskilda händelser och för polisens insatser vid skyddet av viktigare objekt i polisdistriktet.

Information till länsstyrelsen

13 § Polismyndigheten skall hålla länsstyrelsen informerad om omständigheter av väsentlig betydelse för länsstyrelsens verksamhet.

Samråd med åklagarmyndigheten

14 § Polismyndigheten skall samråda med åklagarmyndigheten, innan den fattar beslut om föreskrifter som berör åklagarväsendet.

Handläggningen av ärenden

15 § Ärenden – som inte avser ledningen av polisverksamheten i särskilt fall – avgörs efter föredragning. I arbetsordningen eller genom särskilda beslut får dock medges att ärenden som handläggs enligt 6 § avgörs utan föredragning.

Dokumentation av beslut

16 § För varje beslut som polismyndigheten fattar och som inte angår ledningen av polisverksamheten i särskilt fall, skall det vid myndigheten finnas en handling. Av handlingen skall det framgå

1. vad det innehåller,
2. vem som fattat beslutet,
3. vem som i övrigt varit närvarande vid den slutliga handläggningen av ärendet, och
4. vilken dag beslutet fattades.

17 § Protokoll skall föras när det förekommer avvikande mening eller när det behövs protokoll av någon annan orsak. Avvikande mening behöver dock inte antecknas i protokollet, om den framgår av någon annan handling hos polismyndigheten.

18 § I skrivelser från polismyndigheten till regeringen, statsråd, Rikspolisstyrelsen eller länsstyrelsen skall det anges vem som fattat det beslut som skrivelsen avser eller i övrigt närvarit vid den slutliga handläggningen av ärendet och vem som varit föredragande. Har avvikande mening förekommit i ärendet, skall den anges i skrivelsen eller framgå av protokollsutdrag som bifogas.

4 kap. Skyldigheter i anställningen

Uppträdande

1 § Anställda inom polisen skall i arbetet uppträda på ett sätt som inger förtroende och aktning. De skall uppträda hövligt, hänsynfullt och med fasthet samt iaktta självbehärskning och undvika vad som kan uppfattas som utslag av ovänlighet eller småaktighet.

2 § Skadas någon till följd av ingripande av en polisman och är skadan inte obetydlig, skall den polismannen genast se till att den skadade får den vård som behövs och anmäla det inträffade till sin förman.

Förman och befäl

3 § Förman i en viss verksamhet är den som i förhållande till någon annan leder och ansvarar för den verksamheten.

4 § Det skall av arbetsordningen eller av order framgå vem som är befäl vid ett uppdrag som polismän utför gemensamt. I annat fall är den som har den högsta befattningen befäl. Om flera polismän har lika höga befattningar är den befäl som har haft befattningen längst tid eller, om de har haft befattningen lika länge, den till levnadsåldern äldste.

Rapporteringskyldighet

5 § Bestämmelser om rapporteringskyldighet i fråga om brott finns i 9 § polislagen (1984:387).

6 § Polismän får i fråga om överträdelse som omfattas av ett förordnande enligt lagen (1976:206) om felparkeringsavgift låta bli att lämna parkeringsanmärkning och nöja sig med ett påpekande eller en påminnelse till den felande, om de bedömer att överträdelsen med hänsyn till omständigheterna i det särskilda fallet är obetydlig.

7 § Polismännen skall underrätta sin närmaste förman om sådana förhållanden i övrigt som rör arbetet och som förmannen bör känna till.

Första stycket gäller även andra anställda inom polisen än polismän.

Tjänstgöring utanför polismyndigheten

8 § Anställda inom polisen är skyldiga att efter order tjänstgöra utanför polisdistriktet.

9 § Polismän får fortsätta ett uppdrag utanför polisdistriktet för att fullfölja en spaning, för att gripa någon som har begått brott eller är efterlyst för brott eller när det av någon annan anledning behövs. Om det behövs från allmän synpunkt, får polismän också i övrigt ingripa utanför polisdistriktet för att trygga allmän ordning och säkerhet eller för att tillförsäkra allmänheten skydd och hjälp, vare sig polismännen är lediga eller inte.

Polismännen skall snarast underrätta polismyndigheten i det polisdistrikt där de gjorde ingripandet, om det inte är obehövligt.

Skyldigheter under ledig tid

10 § Även när polismän är lediga är de skyldiga att

1. efter en förmans order tjänstgöra,
2. självmant ingripa för att trygga den allmänna ordningen och säkerheten inom det polisdistrikt där de är anställda, och
3. självmant anmäla sig hos sin närmaste förman vid särskilt allvarliga händelser, såsom vid upplopp eller andra liknande oroligheter, naturkatastrofer, omfattande bränder eller omfattande trafikolyckor eller andra större olyckor.

11 § När polismän börjar semester eller annan ledighet, skall de lämna uppgift till polismyndigheten om var de tänker vistas under ledigheten, om inte polismyndigheten bestämmer något annat.

Beredskap

12 § Länspolismästare, biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendenter, polisintendenter, polissekreterare som har tjänstgjort i minst sex månader och kommissarier är skyldiga att fullgöra beredskap

1. vid den egna polismyndigheten enligt myndighetens bestämmande,
2. vid en annan polismyndighet, om myndigheterna har träffat överenskommelse om ett sådant samarbete.

Medverkan av andra

13 § Bestämmelser om medverkan av Försvarmakten finns i förordningen (1986:1111) om militär medverkan i civil verksamhet. Bestämmelser finns också om hemvärnsmäns medverkan vid efterspanings- och bevakningstjänst m.m.

14 § Polismyndigheten får använda frivilliga för eftersökning genom skallgång eller på annat sätt.

Polislegitimation

SFS 1998:1558

15 § Polismän skall under tjänstgöring ha med sig tjänstekort för polisman (polislegitimation), om inte särskilda skäl ger anledning till något annat.

De närmare föreskrifter om polislegitimation som behövs utöver förordningen (1958:272) om tjänstekort meddelas av Rikspolisstyrelsen.

5 kap. Handläggningen av anmälningar mot anställda inom polisen

Fråga om anställda inom polisen handlat felaktigt i samband med arbetet

1 § Ett ärende skall omedelbart överlämnas till åklagare för prövning om förundersökning skall inledas eller inte

1. om det i en anmälan till polisen har påståtts att en anställd inom polisen har gjort sig skyldig till något brott som har samband med arbetet eller på något annat sätt har handlat felaktigt i sin myndighetsutövning,

2. om en person har skadats antingen genom något som en anställd inom polisen har gjort i tjänsten eller under sin vistelse i en polisarrest och skadan är allvarlig, eller

3. om det i något annat fall kan bli fråga om att inleda förundersökning mot en anställd inom polisen för brott som har samband med arbetet.

Ett ärende behöver inte överlämnas till åklagare

1. om det är fråga om ett annat brott mot trafikförfattningar än brott mot 1 § andra stycket eller 3–5 §§ lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,

2. om det inte inträffat någon allvarlig skada som sägs i första stycket, och

3. om polismyndigheten beslutat att inleda förundersökning.

Beslut om att lägga ned en sådan förundersökning skall fattas av åklagare.

2 § Den myndighet där anmälan har gjorts eller där frågan om att inleda förundersökning har uppstått skall vidta de åtgärder som brådskar och som inte utan olägenhet kan skjutas upp.

Förhör med anställda inom polisen

3 § Förhör får inte hållas av en polisman som tjänstgör vid samma polismyndighet som den som skall höras vid andra förundersökningar enligt 1 § än sådana som får inledas av polismyndighet.

Om inte undersökningsledaren av särskilda skäl bestämmer något annat, skall den som håller förhöret vara lägst kommissarie och ha högre tjänsteställning än den som hörs.

Första stycket gäller inte när det vid polismyndigheten finns en särskild enhet för handläggning av anmälningar mot polismän. Andra stycket gäller inte när en polisman vid en sådan enhet utses att hålla förhör med en anställd vid en annan polismyndighet.

Underrättelse till polisstyrelsen

4 § Länspolismästaren skall se till att de övriga ledamöterna i polisstyrelsen får underrättelse om hur ärenden som överlämnats till åklagare enligt 1 § har slutbehandlats. Om polisstyrelsen inte har bestämt något annat, skall de övriga ledamöterna också fortlöpande genom länspolismästarens försorg underrättas om sådana ärenden som avses i 1 §.

Polisstyrelsen får utse en eller flera av sina ledamöter eller av de valda ledamöterna i en polismyndighet att särskilt följa utredningarna i sådana ärenden eller en viss grupp av sådana ärenden som avses i 1 §. Styrelsen kan bestämma att den eller de som utsetts på detta sätt skall underrättas enligt vad som anges i första stycket.

Första och andra stycket gäller inte i fråga om ärenden som avses i 1 § andra stycket.

5 § Möjligheten för övriga ledamöter av polisstyrelsen att få följa förundersökning i vissa fall regleras i 7 a § förundersökningskungörelsen (1947:948).

Fråga om anställda inom polisen gjort sig skyldiga till brott som inte har samband med arbetet

6 § Ett ärende skall överlämnas till åklagare för prövning om förundersökning skall inledas eller inte, om det genom en anmälan eller på något annat sätt har uppstått fråga om att en anställd inom polisen har gjort sig skyldig till något brott som inte har samband med arbetet. Ärendet behöver inte överlämnas, om polismyndigheten beslutar att inleda förundersökning.

Beslut att lägga ned en sådan förundersökning skall fattas av åklagare.

6 kap. Anställningar

Anställningar

1 § Länspolismästarna vid polismyndigheterna i Stockholms län, Västra Götaland och Skåne anställs för högst sex år genom beslut av regeringen efter anmälan av Rikspolisstyrelsen. Vid detta förfarande tillämpas inte 6 § anställningsförordningen (1994:373).

2 § Biträdande länspolismästare vid polismyndigheterna i Stockholms län, Västra Götaland och Skåne samt länspolismästare vid andra polismyndigheter anställs tills vidare genom beslut av regeringen efter förslag av Rikspolisstyrelsen. Övriga biträdande länspolismästare, polismästare och polisöverintendenter anställs tills vidare genom beslut av Rikspolisstyrelsen.

Dessa polismän förordnas för viss tid, högst sex år vid varje tillfälle, att vara länspolismästare, biträdande länspolismästare eller att vara chef för ett polisområde eller en särskild verksamhetsgren inom polismyndigheten (tidsbegränsat chefsförordnande).

3 § Regeringen beslutar om tidsbegränsade chefsförordnanden för läns-polismästare samt för biträdande läns-polismästare vid polismyndigheterna i Stockholms län, Västra Götaland och Skåne efter förslag av Rikspolisstyrelsen.

Rikspolisstyrelsen beslutar om tidsbegränsade chefsförordnanden för övriga biträdande läns-polismästare, polismästare och polisöverintendent.

En läns-polismästare, biträdande läns-polismästare, polismästare eller polisöverintendent som inte har ett tidsbegränsat chefsförordnande står till Rikspolisstyrelsens förfogande.

4 § När en polisman som avses i 2 § har beviljats ledighet som beräknas pågå minst ett år i följd, tillämpas samma regler vid anställningen av en vikarie som vid anställningen av den polisman som beviljats ledighet. Detta gäller inte biträdande läns-polismästare vid polismyndigheterna i Stockholms län, Västra Götaland och Skåne.

Information om anställningen skall lämnas enligt vad som sägs i 8 §.

5 § Polisintendenter, polissekreterare och polisaspiranter anställs genom beslut av Rikspolisstyrelsen. Rikspolisstyrelsen får vidare, efter samråd med polismyndigheten, utan ansökningsförfarande besluta om anställning av en färdigutbildad polisaspirant som polisassistent vid en polismyndighet.

6 § Anställningar som polisaspiranter skall gälla tills vidare, dock längst till dess att de anställda har fullgjort aspiranttjänstgöringen.

Yttrande från polismyndigheten

7 § Innan Rikspolisstyrelsen lämnar förslag om en anställning som regeringen skall besluta om, skall yttrande hämtas in från polismyndigheten. Detsamma gäller i fråga om en anställning som Rikspolisstyrelsen skall besluta om.

Information om anställning

8 § När det skall informeras om en ledig anställning som polisman, skall en annons sättas in i Personalmeddelanden från Rikspolisstyrelsen. Ett meddelande om beslut om sådan anställning skall också tas in i den publikationen. Beslutet skall snarast anslås på Rikspolisstyrelsens och polismyndighetens anslagstavlor.

Behörighet till anställning

9 § Behörig att anställas som polisaspirant är den som genomgått polisprogrammet vid Polishögskolan.

Behörig att anställas som kommissarie, inspektör eller polisassistent är den som har genomgått

1. polisprogrammet vid Polishögskolan och aspirantutbildning,

SFS 1998:1558

2. aspirantutbildning vid en polismyndighet eller polisutbildning för specialister vid Polishögskolan,

3. grundutbildningen vid Polishögskolan enligt äldre bestämmelser, eller

4. grundkursen vid Polishögskolan och fullgjort alterneringstjänstgöringen enligt äldre bestämmelser.

Om det finns särskilda skäl får Rikspolisstyrelsen i ett enskilt fall medge undantag från vad som har föreskrivits i andra stycket.

10 § Behörig att anställas som sådan länspolismästare som avses i 2 § eller som biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendent, polisintendent eller polissekreterare är den som har genomgått föreskriven polischefsutbildning.

Ledighet

11 § För länspolismästare bestämmer regeringen om ledighet för något annat än sjukdom eller för ett sådant allmänt uppdrag som har meddelats av regeringen eller på grund av regeringens bemyndigande. Detta gäller om ledigheten skall vara minst sex månader i följd.

Besked om avgång med pension

12 § Polismän som avses i 2 § skall av Rikspolisstyrelsen ges besked om avgång med pension enligt 33 § första och andra stycket lagen (1982: 80) om anställningsskydd. Detta gäller dock inte biträdande länspolismästare vid polismyndigheterna i Stockholms län, Västra Götaland och Skåne.

Skiljande från anställning, disciplinansvar m.m.

13 § Bestämmelserna om Statens ansvarsnämnd i 34 § lagen (1994:260) om offentlig anställning gäller också biträdande länspolismästare, polismästare, polisöverintendenter, polisintendenter och polissekreterare.

14 § Rikspolisstyrelsen prövar frågor om att skilja anställda inom polisen från annan anställning än provanställning på grund av deras personliga förhållanden samt frågor om disciplinansvar, åtalsanmälan, avstängning och läkarundersökning. Uppstår en sådan fråga skall den myndighet som arbetstagaren lyder under genast anmäla den till Rikspolisstyrelsen.

Bisyssla

15 § Besked om bisyssla enligt 12 § anställningsförordningen (1994:373) lämnas av Rikspolisstyrelsen i fråga om de anställningar som regeringen beslutar om.

7 kap. Överklagande

SFS 1998:1558

1 § Polismyndighetens beslut om anställning får överklagas hos Rikspolisstyrelsen.

Rikspolisstyrelsens beslut i ett överklagat ärende om anställning får inte överklagas.

2 § En polismyndighets besked om bisyssla får överklagas hos Rikspolisstyrelsen.

Rikspolisstyrelsens beslut i ett överklagat ärende om bisyssla får inte överklagas.

3 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande hos allmän förvaltningsdomstol.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, då polisförordningen (1984:730) upphör att gälla.

På regeringens vägnar

BRITTA LEJON

Annika Brickman
(Justitiedepartementet)

